Súd:	Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka:	7C/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7625200259
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Darina Puklušová
ECLI:	ECLI:SK:OSSN:2025:7625200259.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. E. F., právne zastúpený AK Berčo, s. r. o., so sídlom J. Hanulu 19, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 54329281, proti žalovanej: G. B., nar. X. XX. XXXX, bytom D. X, XXX XX D. E. F., t. č. v H. E. F. I. J. D. K., o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej trestným činom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 25.000,- EUR s 8,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25.000,- EUR odo dňa 27. 1. 2025 až do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

IV. Žalovaná nemá právo na náhradu trov konania. .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 22. 1. 2025 domáhal od žalovanej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 83.850,- EUR s prísl. a zároveň žiadal priznať mu plnú náhradu trov konania.

2. V odôvodnení žaloby uviedol, že za trvania manželstva so žalovanou sa im dňa XX.X.XXXX narodila dcéra L. B.. Rozsudkom Okresným súdom Spišská Nová Ves, sp. zn. 1P/41/2012 bolo ich manželstvo rozvedené. Stretávanie otca s maloletou L. bolo naposledy upravené v konaní vedenom Okresným súdom Spišská Nová Ves, sp. zn. 3P/326/2014, v ktorom dňa 15.1.2018 súd schválil dohodu rodičov o úprave styku otca s maloletou L. nasledovne:
„Otec je oprávnený stretávať sa s mal. L. každý párny víkend v roku v čase v sobotu od 9:00 hod do 19:00 hod. a v nedele od 9:00 hod. do 16:00 hod., počas letných prázdnin 2 týždne v mesiaci júl a 2 týždne v mesiaci august v čase od 9:00 hod. do 19:00 hod., počas vianočných prázdnin 25.12. a 26.12. od 9:00 hod. do 18:00 hod., v nepárnom roku 31.12. a 1.1. od 9:00 hod. do 18:00 hod., veľkonočný piatok a veľkonočnú nedeľu od 9:00 hod. do 18:00 hod., v pracovnom týždni v pondelok, v stredu a v piatok od 16:00 hod. do 18:00 hod., s tým, že v čase určenom ako začiatok styku je otec oprávnený si maloletú L. vyzdvihnúť v mieste bydliska matky a matka je povinná maloletú L. v čase určenom ako začiatok styku otcovi odovzdať a riadne pripraviť na styk s otcom, a v čase určenom ako koniec styku je otec povinný maloletú L. vrátiť v mieste bydliska matky.“

3. Bydliská žalobcu a žalovanej boli od seba vzdušnou čiarou vzdialené len približne 200 m, otec si zabezpečil po rozvode manželstva svoj byt tak, aby bol blízko k maloletej L. a aby sa s ňou mohol prakticky denne stretávať, a to v zmysle schválenej rodičovskej dohody.

4. Dňa 22.3.2023 vydal Okresný súd Košice I. v konaní vedenom pod sp. zn. 7Tk/2/2022 rozsudok, ktorým žalovanú G. B. uznal za vinnú z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno c) trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že:
„v D. E. F. E. M. D. N. X, v detskej izbe bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 4. poschodí obytného bloku, dňa 15.2.2022 v ranných hodinách v čase medzi 6:00 a 7:00 hod. v úmysle usmrtiť svoju dcéru mladistvú L. B., nar. XX.X.XXXX, túto opakovane bodla s kuchynským nožom zn. Tescoma Presto, celkovej dĺžky 250 mm, s plastovou rukoväťou modrej farby tak že jej spôsobila bodnoreznú ranu na pravej bočnej ploche krku, bodnoreznú ranu na tvári vľavo na spodnej ploche ľavého ramena sánky, päť bodnorezných rán na hrudníku, z toho dve s prienikom do pravej pohrudnicovej dutiny, obe s poranením pravých pľúc a jedna s poranením osrdcovníkového vaku a pravej predsiene srdca, ktorým zraneniam maloletá na mieste činu podľahla, v dôsledku šoku z vykrvácania navonok, do pravej podhrudnicovej dutiny a do osrdcovníkového vaku t e d a iného úmyselne usmrtila a spáchala čin na chránenej osobe - dieťati a blízkej osobe“, za čo jej súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 17 (slovom sedemnásť) rokov nepodmienečne, na výkon tohto trestu ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

5. Žalobca v uvedenom trestnom konaní si uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške 100 000,- €, s ktorým nárokom ho súd odkázal na civilné konanie. O odvolaní G. B. proti tomuto rozsudku Okresného súdu Košice I. rozhodol Krajský súd v Košiciach v konaní sp. zn. 8To/37/2023 uznesením zo dňa 30.5.2023 tak, že odvolanie zamietol. Žalovaná je tak toho času vo výkone trestu odňatia slobody, žalobca nemá presnú vedomosť, v ktorom ústave presne svoj trest vykonáva.

6. Maloletá L. bola jedinou dcérou žalobcu a žalovanej. Iné deti nikto z nich nemá ani nemal. Pre žalobcu bolo prioritou si aj po rozvode manželstva uchovať dobrý vzťah s jedinou dcérou. Faktom síce je, že žalovaná sa snažila žalobcovi brániť v stretávaní s dcérou L., čo ale nič nezmenilo na tom, že ju žalobca ľúbil a snažil sa jej byť dobrým otcom. Žalovaná obzvlášť brutálnym a neľudským spôsobom zavraždila jedinú dcéru žalobcu a svoju vlastnú. Žalobca tak utrpel nemajetkovú ujmu spočívajúcu v strate milovanej osoby, jedinej dcéry, ktorú úmyselne zavraždila žalovaná. Žiadna peňažná náhrada nemôže žalobcovi nahradiť stratu dcéry L. B., ba dokonca nemôže ani zmenšiť žiaľ, ktorý mu žalovaná spôsobila. Napriek tomu žalobca v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.

7. Už v samotnom trestnom konaní si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 100 000,- € (slovom stotisíc eur), s ktorým nárokom ho súd odkázal s nárokom na náhradu škody na civilné konanie. Zároveň si žalobca uplatnil nárok na odškodnenie obete trestného činu v súvislosti s vyššie uvedeným konaním žalovanej, a to voči Slovenskej republike v zmysle zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov, a to v rozsahu podľa § 12 odsek 2 tohto zákona. Tento nárok mu bol priznaný vo výške 25-násobku sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka 2022, spolu vo výške 16 150,- €. Táto náhrada bola žalobcovi vyplatená dňa 4.4.2023, a to v zmysle Rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti SR č. S-MSSR-005151/2023 zo dňa 19.3.2024.

8. V tomto konaní si žalobca voči žalovanej uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške rozdielu medzi pôvodne uplatneným nárokom vo výške 100 000,- € a sumou 16 150,- €, ktorú mu vyplatila Slovenská republika, teda vo výške 83 850,- €.
Žalobca si tiež uplatňuje úrok z omeškania od 31.5.2023 (deň nasledujúci po dni vyhlásenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I.), v sadzbe 9 % ročne, a to v zmysle § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.
S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie žaloby žalobca navrhuje, aby súd jeho nároku v celom rozsahu vyhovel a priznal mu voči žalovanej plnú náhradu trov konania.

9. K žalobe žalobca pripojil dôkazné listiny, a to rodný list mal. L. B., rozsudok Okresného súdu Košice I., sp. zn. 7Tk/2/2022 zo dňa 22.3.2023, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To/37/2023, zo dňa 30.5.2023, rozhodnutie MS SR č. -MSSR-005151/2023 zo dňa 19.3.2024, doklad o prijatí platby zo dňa 4.4.2024. Zároveň navrhol, aby súd pripojil k prejednávanej veci súdny spis týkajúci sa rozvodu sp. zn. 1P/41/2012.

10. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že nevlastní žiaden nehnuteľný, ani hnuteľný majetok vyššej hodnoty a nemá žiadne úspory, nakoľko tie minula na úhradu odškodnenia v

sume 16.150,- EUR, ktorá suma bola priznaná štátom žalobcovi a bola ňou uhradená Ministerstvu spravodlivosti SR. Ďalej uviedla, že trest odňatia slobody si odpykáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Nám. Š. Kluberta 7 v Levoči. Toho času je zaradená do pracovného pomeru na pracovisku D. O., poberá mzdu 470,54 EUR mesačne. Po odpočítaní nevyhnutných mesačných nákladov a výdavkov jej zostáva asi 68,53 EUR. Zároveň spláca súdnu pohľadávku vo výške 6.185,60 EUR ustanovenému obhajcovi ex offo v mesačných splátkach po 30,- EUR.
V ďalšom vyjadrení k žalobe uviedla, že žalobcovi, ktorý je otcom zosnulej L. B., nikdy nešlo o dcéru, ktorú nikdy nemal rád, išlo mu len o peniaze, o čo mu ide aj v tomto konaní. Svedčí o tom jeho tvrdenie v žalobe, kde sám uvádza, že dcéru mu nič nenahradí, prečo potom pýta ďalšie peniaze?! V čase, keď dcéra L. ešte žila, mal veľký problém platiť na ňu výživné. Pri tomto tvrdení odkazuje na dôkazné spisy nachádzajúce sa na súde, ktoré ona nemá možnosť ako dôkazné listiny preukázať, z ktorých ale vyplýva, že žalobca robil v týchto konaniach prieťahy. V roku 2018 bol ňou vyplatený zo spoločného 3-izbového bytu na ul. D. X/XX F. D. E. F. sumou 27.000,- EUR, presne ako si žiadal.

11. Ani po týchto udalostiach však jej a dcére nedal pokoj, keď ich stretol na ulici, stále vykrikoval po nich oplzlé slová. Dcéru si vyhľadával na rôznych miestach, napr. keď išla zo školy, neustále ju slovne napádal. Hrešil a preklínal pred ňou dcéru, ju, aj jej rodičov. Dokonca v čase COVIDU -19 jej na ulici povedal, aby sme na túto chorobu všetci skapali. Dcéra L. jej v tom čase niekoľkokrát po sebe opakovala, že svojho otca A. B. nenávidí, a ak by mala zostať bez nej, radšej zomrie. Samozrejme, že na COVID 19 ochoreli a následne sa stalo s dcérou to nešťastie.

12. Žalovaná ďalej uviedla, že ak by aj nejaké peniaze mala, tak ich žalobcovi nedá, pretože z overených zdrojov vie, že sa po smrti dcéry vyjadril, že konečne nemusí platiť výživné a vôbec za ňou nežiali, ani nežialil. V závere uviedla, že ak žalobca neprestane podávať na ňu žaloby, tak podá naňho žalobu ona za ohováranie jej osoby, za vyhlásenie jej citlivých údajov cudzím osobám o nej, o mŕtvej dcére a o prípade, ktorý sa stal a bude od neho žiadať odškodné vo výške 150.000,- EUR.

13. K písomnému vyjadreniu žalovaná predložila listinné dôkazy, a to uznesenie Mestského súdu Košice sp. zn. 7Tk/2/2022-731 v trestnej veci o náhrade trov trestného konania, žiadosť o uzavretie dohody o splátkach podaná žalovanou na Krajský súd v Bratislave, Justičná pokladnica zo dňa 19. 12. 2024.

14. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovanej uviedol, že má za to, že tvrdenia žalovanej vo vyjadrení nie sú spôsobilé spochybniť jeho nárok uplatnený žalobou. Pre posúdenie dôvodnosti žaloby je irelevantné, či žalovaná aktuálne disponuje alebo nedisponuje dostatočnými zdrojmi na zaplatenie náhrady škody. K tomu dodal, že žalovaná vlastnila trojizbový byt č. XX na 4. poschodí obytného domu, súpisné číslo XXXX, E. D. M. F. D. E. F., s príslušenstvom, zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX, k.ú. D. E. F.. Byt bol zaťažený záložným právom Prima banky Slovensko, a.s. Tento byt pôvodne nadobudla spolu so žalobcom, následne po rozvode so žalobcom sa vysporiadali tak, že spoluvlastnícky podiel na byte od žalobcu odkúpila. Byt odpredala žalovaná potom, čo spáchala skutok, pre ktorý bola rozsudkom Okresného súdu Košice I. sp. zn. 7Tk/2/2022 zo dňa 22.3.2023 uznaná za vinnú z trestného činu vraždy. Aktuálne je vlastníkom bytu pán I. B.. Žalobcovi nie je známe, za akú kúpnu cenu žalovaná byt odpredala, preto navrhuje, aby súd predmetnú kúpnu zmluvu vyžiadal od príslušného katastrálneho odboru Okresného úradu Spišská Nová Ves..

15. K tvrdeniu žalovanej o tom, že žalobca nikdy nemal svoju dcéru rád, uviedol, že sú absurdné a zo strany žalovanej vyznievajú až drasticky. Mal. L. bola ich jedinou dcérou a aj po rozvode žalobca prejavoval značný záujem o kontakt s dcérou. Pravdou je, že žalovaná ako matka mu v tom bránila, pričom ona ani nemá vedomosť o tom, kedy a ako často sa otec so svojou dcérou stretával, a to aj napriek tomu, že matka, ktorá mala maloletú L. zverenú do svojej osobnej starostlivosti, všemožne ju proti otcovi ovplyvňovala.

16. Žalobca si po rozvode kúpil byt na tom istom sídlisku P. F. D. E. F., v blízkosti školy na C. M., kde bývala mal. L. s matkou. Uvedenú školu L. navštevovala, tak sa žalobca s ňou mohol vidieť čo najviac a čo najčastejšie, aj keď iba na krátku chvíľu po škole. Dnes je zrejmé, že to bolo práve dôsledkom zvráteného konania žalovanej, že žalobcovi bránila v styku s dcérou L., čím žalovaná znižovala kvalitu života maloletej L.. Uvedené konanie žalovanej nemôže v žiadnom prípade byť považované za argument, ktorým by sa žalovaná mala zbaviť svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú závažným násilným nijako neospravedlniteľným trestným činom.

17. Žalobca trvá na tom, že žiadne peniaze nedokážu zmierniť a už vôbec nie nahradiť ujmu, ktorú žalovaná spôsobila žalobcovi stratou jedinej dcéry. To však nič nemení na tom, že by žalovaná nemala byť povinná nahradiť v peniazoch škodu, ktorú spôsobila, aj keď je táto škoda v peniazoch nevyčísliteľná. Čo by snáď mohlo čo i len čiastočne zmierniť ujmu, ktorú žalovaná spôsobila, by bol aspoň minimálny prejav ľútosti žalovanej nad svojim konaním, aspoň minimálny prejav pokory a pokusu o ospravedlnenie vo vzťahu k žalobcovi. Žiadny takýto náznak však žalobca vo vyjadrení žalovanej nevidí ani len náznakom. Naopak žalovaná pokračuje v obviňovaní žalobcu z vlastného neospravedlniteľného zlyhania a neprejavuje ani štipku skutočnej ľútosti nad svojim konaním. S poukazom na uvedené žalobca naďalej trvá na podanej žalobe v celom rozsahu.

18. Žalovaná v duplike uviedla, že zotrváva na všetkých svojich vyjadreniach, ktoré napísala v písomnom vyjadrení k žalobe. To, čo uvádza v poslednom vyjadrení žalobca, je podľa nej úbohé, napríklad jeho tvrdenie, že je irelevantné, že nemá finančné prostriedky na zaplatenie jeho ujmy, alebo že jej slová na žalobcu vyznievajú drasticky.
Dodala, že žalobca, teda otec zosnulej L. nikdy nebol citlivý, nezaujímali ho dcérine výsledky v škole a ako sa má. Jediné, čo ho zaujímalo, bolo vypočúvať ju, či navštevuje jej rodičov, teda svojich starých rodičov, či tam spáva a huckal ju proti ním, aj proti žalovanej. Od narodenia dcéry je pri výchove pomáhala jej mama G. C., ktorá bola zároveň svedkom všetkého, čo sa medzi nimi v rodine udialo, aj ako sa žalobca správal k svojej dcére. Keď ju brával na návštevy k jeho rodičom do Gelnice, vždy mal vypité. Vlastne stále popíjal a následne bol slovne agresívny k nej, aj k dcére. Používal vulgárne, až oplzlé slová na ňu, aj na jej rodičov, vykrikoval na nich po ulici, čím dcérku úplne znechutil, takže ho už nechcela ani vidieť. Dôkazom toho je aj denník dcéry L., ktorý má k dispozícii jej mama G. C., v ktorom písala o sebe, o svojich pocitoch, aj o svojom otcovi.

19. Za nedôvodné považuje zisťovanie žalobcu, za akú cenu odpredala byt, nakoľko ten bol už len v jej výlučnom vlastníctve potom, čo ho vyplatila. V čase odpredaja už bola v nemocnici v Trenčíne a vôbec ju nezaujímalo, čo s bytom bude, lebo predtým napísala list na rozlúčku, v ktorom uviedla, aby si byt zobrala banka, nakoľko bol zaťažený vysokým úrokom. Všetkými dokladmi o byte disponuje jej mama.

20. Žalovaná ďalej uviedla, že obrovský podiel viny na tragédii má samotný žalobca. Ten, keby bol normálnym manželom a otcom ich dcéry, nedošlo by k rozvodu a dôverovala by mu. Od rozvodu prestal byť nielen manželom, ale aj otcom a všetku zlosť si začal vybíjať na ich dcére.

21. K samotnému činu žalovaná uviedla, že keď začal COVID -19 a všetci museli byť izolovaní zo školy a z práce, po roku v druhej vlne ochorenia to spolu s dcérkou prestali psychicky zvládať. Dcérka začala nosiť kontaktné šošovky, lebo prestala vidieť do diaľky, čo bolo dôsledkom dištančného vzdelávania a zároveň sa trápila aj pre neustále zhoršujúce akné. Dcéra začala trpieť na úzkostné stavy a žalovaná dostala ťažkú depresiu. S dcérkou navštevovala psychológa a jej predpísala psychiatrička antidepresíva, ktoré jej však zhoršili stav, preto ich musela vysadiť. Začiatkom roku 2021 mohli znovu nastúpiť do práce a do školy, tak sa im stav na nejaký čas zlepšil. Vo februári však opäť ochoreli na COVID 19, dcéra sa po čase z toho dostala, ale jej sa vrátili depresie ešte silnejšie, nemohla ani spávať. Na COVID 19 ochoreli aj jej rodičia a keďže museli ležať, nevedeli jej pomôcť. Lieky od obvodného lekára jej nezaberali a do nemocnice ju neposlali. Keď cítila, že stráca silu a nezvláda už vôbec nič, chcela tú agóniu ukončiť samovraždou. Vtedy myslela hlavne na svoju dcérku, ktorá by so svojimi psychickými problémami a ťažkým akné skončila v rukách otca, nenávistného, opíjajúceho sa a lakomého. Bol veľmi skúpi, dvakrát sa naťahovala o výživné na súde, kedy nebol schopný dať ani o 20,- EUR viac na svoju dcéru a nedoprial by jej ani šošovky. Dokonca vie, že by zanedbal aj pravidelné návštevy u kožnej lekárky, alebo gynekológa a podobne. Vždy bol proti tomu, aby dcéra užívala akékoľvek lieky, vrátane antikoncepcie s tvrdením, že sú to drogy. Preto nemohla dovoliť, aby po jej smrti dcéra zostala s otcom, ktorý by z nej urobil duševnú trosku. Žalovaná nechcela, aby sa dcérka viac trápila, a preto sa rozhodla, aby „odišla s ňou“.

22. K vyššie popísaným udalostiam žalovaná vysvetlila, že nenapísala ich na ospravedlnenie sa žalobcovi, ale aby súd vedel, že jej nikdy nebol ľahostajný dcérkin osud, keď ona cítila, že zomiera. To, že ju v nemocnici zachránili a zostala žiť bez svojej dcéry, je pre ňu tým najväčším trestom a bolesťou, s ktorou sa nikdy nezmieri.

23. Ministerstvo spravodlivosti SR vyplatilo žalobcovi po dôkladnom zvážení určitú sumu a žalobca aj tak voči tomuto rozhodnutiu nemá rešpekt, ako vlastne k ničomu. V závere uviedla, že pripája k svojmu vyjadreniu písomné vyjadrenie jej matky G. C., nar. XX. X. XXXX, bytom D. X F. D. E. F., ktorú následne na pojednávaní navrhla vypočuť ako svedkyňu. Dodala, že pre žalobcu má odkaz, že je rovnako vinný za to, čo sa im stalo. Nech si spomenie, koľkokrát ich preklial so slovami, aby „skapali....“ atď. Teraz mu to život vrátil a on teraz chce zničiť ju.

24. K písomnému vyjadreniu žalovaná pripojila ďalšie dôkazné listiny, a to okrem písomného vyjadrenia jej matky úradný záznam napísaný na ÚPSVaR v Spišskej Novej Vsi dňa 15. 9. 2018, ktorý zaznamenáva pohovor s maloletou dcérou L., kópie dopisov jej matky G. C. adresované matke žalobcu z 28. 4. 2010, v ktorých svedkyňa popisuje správanie otca k mal. L., výpisy z účtu G. B. týkajúce sa zmluvy o stavebnom sporení z Prvej stavebnej sporiteľne za roky 2006, 2007, potvrdenie o zmene zmluvy o stavebnom sporení zo dňa 8. 4. 2013 s cieľovou sumou 30.000,- EUR na uzavretej s A. B..

25. Na návrh žalobcu súd vyžiadal Okresný úrad, katastrálny odbor v Spišskej Novej Vsi kúpne zmluvy týkajúce sa bytu č. XX E. M. D. F. D. E. F., k čomu katastrálny odbor súdu predložil kúpnu zmluvu uzavretú medzi E. Q. a I. B., ktorej vklad bol povolený dňa 2. 12. 2022 pod F. XXXX/XXXX. Jednalo sa teda o už posledných nadobúdateľov predmetnej nehnuteľnosti, pričom podľa bodu III. predmetnej zmluvy bola kúpna cena bytu č. XX E. D. M. F. D. E. F. dohodnutá na sumu 137.000,- EUR. Právny zástupca žalobcu netrval na doplnenom dokazovaní vyžiadaním pôvodnej kúpnej zmluvy, ktorou žalobkyňa odpredávala predmetný byt len v krátkom čase potom, ako bola vzatá do väzby, preto súd vychádzal z kúpnej ceny, ktorá mohla byť v čase odpredaja bytu len o niečo nižšia, minimálne totožná s kúpnou cenou, za ktorú byt odpredával E. Q..

26. Po procesných úkonoch vykonaných podľa § 167 C.s.p. súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 22. 5. 2025, na ktorom bol prítomný žalobca, jeho právny zástupca a žalovaná, ktorá bola predvedená príslušníkmi ZVJS v Košiciach, nakoľko je vo výkone trestu odňatia slobody v H. F. K..

27. Žalobca v účastníckej výpovedi uviedol, že naďalej trvá na svojich vyjadreniach, ktoré uviedol jeho právny zástupca v odôvodnení žaloby a v replike, nakoľko brutálnym konaním žalovanej prišiel o svoju jedinú dcéru, ktorá strata sa nedá ani finančne vyčísliť, nakoľko sa jedná o ľudský život. K udalostiam pred úmrtím jeho dcérky uviedol, že v čase, keď sa s manželkou zosobášili, a aj keď sa narodila dcérka L., on pracoval v Bratislave, kde dobre zarobil a finančne zabezpečoval rodinu. Domov chodil raz za 6 týždňov, kedy sa dcére venoval. Zvyšný čas sa o dcéru starala exmanželka aj so svojou matkou. Potom pracoval 2 mesiace v Poprade v I., následne sa zamestnal v Novoveskej Hute a potom prišla hospodárska kríza v rokoch 2008 - 2009 a prišiel o zamestnanie. Do dvoch týždňov si ale našiel prácu a nastúpil som do firmy R. D. F. D. E. F., kde pracuje ako montážny pracovník. V rodine nemali veľké finančné problémy. Manželka vystriedala niekoľko zamestnaní, nikde nevydržala. Takže rodinu finančne zabezpečoval hlavne on. Problém nastal asi, keď mala maloletá dcéra dva roky, keď mu volala matka žalovanej, že má niečo s ňou robiť, lebo že trhá vlasy dieťaťu. On sa vtedy s manželkou porozprával, dohovoril jej a situácia sa na malú chvíľu zlepšila. Chovanie jeho bývalej manželky bolo také, že často išla dcéru biť, takže nevidel zlepšenie v jej správaní. V tom čase boli mladí, neskúsení, nevedeli, na aké inštitúcie sa majú obrátiť. Nenavštívili ani poradňu, ani psychológa, ani žiadneho iného lekára. O tom, ako sa matka k dieťaťu správala, vedel iba on a jej mama, ináč asi nikto. Dcéra L. bola utiahnutá. Bolo to zjavné už aj ako sa správala v kolektíve detí v škôlke. Keď bola v škole, nevie o tom, aby boli nejaké informácie zo strany pedagógov smerom k rodičom. Matka žalovanej mu ešte počas manželstva mala povedať slová: “Toto manželstvo Ti rozbijem.“ On mal s bývalou svokrou zlý vzťah. Keď mala dcéra 4 roky, manželka odišla pracovať do Q. B. L.. K tomu uviedol, že si myslí, že sa rozhodli tak aj s jej matkou, aby mu dokázali, že sa nevie o dieťa postarať. On sa však o mal. L. postaral sám niekoľko mesiacov, prispôsobil si na to prácu. Nebolo to ľahké, ale zvládol to. Aj učiteľky v škôlke mu povedali, že dcéra je veselšia. Potom, čo sa manželka vrátila z Bratislavy, všetko sa vrátilo do starých koľají. S bývalou manželkou a dcérou L. bývali počas manželstva v spoločnej domácnosti v byte na D. X. Nemali žiadne dlhy, ale finančne to tak ledva zvládali. Dodal, že v roku 2008, ani v inom období nevedel o tom, že manželka s dcérou navštevovala psychologickú poradňu. V roku 2012 sa rozviedli, pričom návrh podala žalovaná. Hlavnou príčinou rozvodu podľa neho, bolo to, že manželka chcela viac peňazí a rozviedla sa preto, aby mohla ešte viac peňazí od neho vymáhať. Bolo o tom hovorené aj keď sme boli pred rozhodnutím o rozvode ich manželstva v poradni.

28. Žalobca ďalej uviedol, že po rozvode ešte 2 roky býval v spoločnej domácnosti s exmanželkou aj s dcérou, ktorej sa naďalej venoval, chodil s ňou na výlety a podobne a výživné platil pravidelne. Potom, čo zo spoločnej domácnosti odišiel, sa jeho vzťahy s dcérou obmedzili, pretože k nemu nechodila často, aj keď býval len cez ulicu od pôvodného bytu, do ktorého sa nasťahoval v septembri 2014. Potom sa už s exmanželkou vôbec nestretával, takže nevie, ako sa ona potom správala. Dcéra L. mu o nej nepodávala žiadne informácie. Podľa rozhodnutia súdu sa s dcérou mal stretávať v pondelok, stredu a piatok po 2 hodinách a každý druhý víkend. Reálne sa s ňou tak často nestretával z dôvodu, že jeho bývalá svokra a žalovaná dcéru k nemu nepustili. Nevie, či to bola pomsta zato, že sa odsťahoval, ale oni tvrdili, že dcéra nechcela k nemu chodiť. Tri mesiace pred smrťou dcéry ju nevidel vôbec. Dva týždne pred smrťou sa s ňou telefonicky dohodol, že pôjdu spolu korčuľovať do Smižian. Aj pre ňu prišiel, zvonil, ale ona potom zmenila názor, že pôjde s kamarátkou, ale podľa hlasu cítil, že to nie jej vôľa a že mu nepovie, že niekto nad ňou stojí. Po smrti dcéry sa dozvedel, že žalovaná bola liečená na psychiatrii, a preto dedukuje, že dcéra, pokiaľ ešte žila, nemala sa pred ním o týchto skutočnostiach prerieknuť, nakoľko o tom vedela. V závere uviedol, že nevie, či žalovaná je schopná mu vyplatiť ním požadovanú sumu, avšak má vedomosť, že predala ich spoločný byt, nevedel uviesť za koľko a komu.

29. Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu o jej vzťahu k dcére, nevie na základe akých skutočností tvrdí, žeby mala dcéru ťahať za vlasy. Toto tvrdenie poprela, k čomu uviedla, že svoju dcéru milovala.
S návrhom žalobcu nesúhlasí, a to z dôvodu, že ona nedisponuje žiadnymi peniazmi, ktorými by mohla žalobcu odškodniť. Ešte pred odpredajom bytu vyplatila ho sumou 27.000,- EUR a následne, keď sa dostala do väzby odpredaj bytu zrealizovali jej rodičia. Byt odpredali pánovi Q., ktorý potom byt predal ďalšiemu kupcovi. Uviedla, že nevie, za akú sumu bol jej byt odpredaný. S peniazmi disponovali jej rodičia, ktorí vyplatili hypotéku a z ďalších peňazí zaplatili štátu 16.000,- EUR titulom odškodnenia žalobcu. Ona ani nemala vedomosť o tom, že štát mal nejaké peniaze vyplatiť žalobcovi. S poukazom na uvedené ona toho času žiadnymi finančnými prostriedkami nedisponuje, a preto navrhuje žalobu zamietnuť.

30. K samotnému skutku, ktorý vykonala, uviedla, že bola v zlom psychickom stave, keď sa to stalo. Vysvetlila, že vzťah medzi dcérou a otcom nebol až taký dobrý, ako to žalobca popisuje, práve naopak, žalobca často popíjal, čo videla aj dcéra. Keď mal vypité, bol agresívny, hlavne slovne, nikdy nie fyzicky. K tvrdeniu, že mala dcére zakázať chodiť s ním k jeho rodičom, ktorí bývali v Gelnici, uviedla, že mala obavy pustiť dcéru s ním vlakom alebo autobusom cez miesta, kde bývajú Rómovia, a hlavne vtedy, keď mal vypité. Keď boli v manželstve, nerozumeli si navzájom so svojimi rodičmi, hlavne žalobca s jej mamou, na ktorú nadával aj keď nemal vypité. Návrh na rozvod podala ona, nakoľko už nevládala počúvať jeho nadávky. Manželstvo bolo dobré asi tak do dvoch rokov od sobáša. Brali sa z lásky. Potvrdila, že dva roky po rozvode ešte bývali v spoločnej domácnosti, keď sa žalobca odsťahoval, byt „vybielil“, pričom nebral ohľad ani na dcéru. Zobral nábytok, ktorý patril aj jej. Manžel sa tak správal z dôvodu, že sa cítil ukrivdený, že ona podala návrh na rozvod. Dcéra rozvodom netrpela, nakoľko videla, aké sú medzi nimi vzťahy a po rozvode bola rada, že môže ísť k starej mame a podobne. Ohľadom úpravy práv a povinností k dcére sa po rozvode viedli dlhšie súdne konania. Čakalo sa na výsledok znaleckého posudku Dr. Kernovej. V závere uzavreli rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej sa dcéra mohla s otcom stretávať, v reálnom živote sa však dohoda neplnila, nakoľko vzťah otca a dcéry bol všelijaký. Dcére L. vadilo, že otec si vybíja zlosť na nej a jej rodičoch, trápilo ju, že nadáva, čo sa nedalo vkuse počúvať. Preto aj otcovi nedvíhala telefóny a nešla k otcovi na návštevu v čase, keď bolo dohodnuté stretávanie s ňou. Takýto vzťah zostal medzi otcom a dcérou až do jej smrti. V závere uviedla, že keď bolo vedené na súde pojednávanie v trestnom konaní, tak žalobca jej mal do ucha pošepkať, že „ju finančne zničí“. On o jej psychických problémoch vedel už v roku 2009, kedy bol s ňou aj u psychológa, ale neskôr jej oznámil, že „sa s ňou nebude ťahať po lekároch“. Ona vtedy konečnú diagnózu ešte nemala stanovenú, takže manžel o nej nemal ani vedomosť. V závere uviedla, že s maloletou L. nemala výchovné problémy, bola zvládnuteľná, v podstate bolo všetko v poriadku, až nato, že mala podobnú povahu ako ona, bola viac nesmelá, mala ťažké akné, na čo bola liečená. O tejto diagnóze vedel aj otec. Žalovaná navrhla, aby na pojednávaní bola vypočutá ako svedkyňa jej matka G. C., ktorej sa dcéra zdôverovala častejšie ako matke a otcovi.

31. Z výpovede svedkyne G. C. súd zistil, že žalobca používal nadávky na jej osobu a celú ich rodinu. Z jej pohľadu žalobca psychicky týral dcéru L.. O správaní otca vie aj z rozprávania zdravotnej sestry zo škôlky, ktorá popísala udalosť, keď otec pred všetkými mal nadávať, že pokiaľ on škôlku platí, dieťa si

bude vyberať on a nie starí rodičia. Popísala udalosti, keď žalobca nebol ochotný ísť kúpiť lieky dcére L., keď bola chorá, nakoľko mu bolo zaťažko dať peniaze na lieky, špekuloval o tom. Prečítala niektoré poznámky mal. L. z denníka, ktorým svedkyňa disponuje, udalosti zo dňa 20. 2. 2020, kedy nedošlo k stretnutiu s otcom, kedy sa on mal vyjadrovať vulgárne a podobne. Potvrdila výpoveď svojej dcéry, že otec vulgárne nadával pred dcérou, kedy si ona mala dávať ruky na uši, aby nepočula jeho slovný prejav. To bol dôvod, prečo po rozvode rodičov k nemu veľmi nechcela chodiť. Navyše v čase lockdownu počas šíriacej sa choroby COVID 19 od pondelka do piatku bola u starých rodičov, nemala vôľu ísť k otcovi. V závere uviedla, že vzťah medzi bývalými manželmi nebol dobrý. Žalobca sa o ich rodine vyjadroval „aby vydochli“. Potvrdila, že realizovali odpredaj dcérinho bytu asi za sumu 80.000,- EUR, z ktorej sumy bola vyplatená suma, ktorú dostal žalobca od štátu a nejaké financie boli vynaložené na rekonštrukciu bytu.

32. Žalobca potvrdil výpoveď svedkyne, že nadával pred dcérou, avšak aj rodina žalovanej mala nadávať naňho. Poprel, žeby na trestnom súde mal povedať žalovanej slová, ktoré ona vo svojej výpovedi uviedla. Mal jej vtedy len povedať, že viackrát sa neuvidia.

33. Po takto vykonanom dokazovaní strany sporu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, preto súd podľa § 180 C.s.p. dokazovanie vyhlásil za ukončené a vo veci rozhodol.
Nárok žalobcu súd právne posúdil v súlade s týmito ustanoveniami právnych predpisov:

34. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

35. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

36. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

37. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

38. Podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy SR č. 460/1992 Zb.
nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

39. Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR č. 460/1992 Zb. každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.
40. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR č. 460/1992 Zb. každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

41. Žalobca si predmetnou žalobou uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, v dôsledku straty milovanej osoby - jedinej dcéry maloletej L. B., nar. XX. X. XXXX, ktorú úmyselne dňa 15. 2. 2022 zavraždila žalovaná.
Na základe právneho posúdenia veci a výsledkov vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná (je dôvodná čo do nároku, čo do výšky len čiastočne).

42. Z vyššie popísaného dokazovania, a to predovšetkým z rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 7Tk/2/2022 zo dňa 22. 3. 2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/37/2023 zo dňa 30. 5. 2023 súd vzal za preukázané, čo v konaní nebolo sporné, že dňa 15. 2. 2022 v ranných hodinách žalovaná úmyselne usmrtila svoju dcéru ml. L. B. spôsobom, ako je popísaný v predmetnom rozsudku. Tým spáchala čin na chránenej osobe - dieťati a blízkej osobe, za čo jej súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 17 rokov nepodmienečne. Žalovaná, ako v trestnom konaní, tak aj v tomto uvedený skutok nepopierala, vinu uznala a prejavila ľútosť nad vykonaným skutkom. Čin ospravedlňovala svojím zlým psychickým stavom, k čomu opakovane uvádzala, že ju tento skutok veľmi mrzí, svoju dcéru

milovala a tento čin ju bude prenasledovať až do jej smrti. Toho času si žalovaná odpykáva trest odňatia slobody v H. E. F. I. J. D. F. K.. V trestnom konaní si žalobca uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške 100.000,- EUR, s ktorým nárokom ho trestný súd odkázal na civilné konanie.

43. Podľa rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 1P/41/2012 bolo manželstvo A. B. a G. B., S. C., rozsudkom zo dňa 20. 6. 2012 rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26. 6. 2012, v ktorom ďalším výrokom súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej mal. L. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 60,- EUR mesačne, styk otca s maloletou L. rodičia nežiadali upraviť. Zo žalobného návrhu o rozvod súd zistil, že už v roku 2008 žalobkyňa navštevovala psychologickú poradňu a posledné dva roky ju navštevovala aj s mal. L.. Manželstvo bolo bezproblémové len do dvoch rokov od sobáša, kedy manžel chodieval za prácou do Bratislavy. Po jeho návrate do spoločnej domácnosti manželia zistili, že majú úplne rozdielne názory na život, na trávenie voľného času a na výchovu dcéry, čo nepriaznivo vplývalo na jej vývoj. Dcéra bola utiahnutá, bála sa ľudí, čo bolo často príčinou nezhôd medzi manželmi.

44. Z rozhodovacej činnosti tunajšieho súdu, a to zo spisu sp. zn. 15P/326/2014 súd zistil, že na tunajšom súde prebiehalo konanie o úprave styku otca s maloletou L., kde navrhovateľom bol otec maloletej, ktorý v odôvodnení návrhu uviedol, že nemá možnosť sa stretávať s dcérou v dohodnutý víkend a nemôže sa s ňou skontaktovať. Nakoľko medzi rodičmi absentovala zhoda v otázkach výchovy mal. L. a styku otca s ňou, v konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie. Zo záverov znaleckého posudku č. 4/2016 vyhotovenom R. T. O., znalkyňou z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, vyplýva, že znalkyňa psychologickým vyšetrením nezistila u mal. L. prejavy negatívneho vzťahu k niektorému z rodičov. Dobrý bol vzťah aj k starým rodičom, ako aj zo strany matky, tak aj zo strany otca. Väčšia je však psychická blízkosť k starým rodičom zo strany matky, nakoľko títo bývajú blízko a dieťa je s nimi v priamom kontakte.

45. Po rozsiahlom dokazovaní v predmetnom konaní bola rozsudkom z 15. 1. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3. 2. 2018 schválená rodičovská dohoda o úprave styku otca s mal. L., ktorý bol oprávnený sa s ňou stretávať počas pracovného týždňa v pondelok, stredu a piatok od 16.00 do 18.00 hod., každý párny víkend v sobotu a v nedeľu a počas letných prázdnin dva týždne v mesiaci júl a v mesiaci august a počas vianočných a veľkonočných prázdnin v nepárnom roku. Z uvedeného vyplýva, že rodičia sa v závere vedeli dohodnúť o otázke styku otca s mal. L.. V uvedenom období neboli zistené žiadne problémy zo strany matky pri realizácii styku otca s mal. L..

46. Z výpovede strán sporu v tomto konaní a svedkyne - matky žalovanej, súd vzal za preukázané, že vzťah otca s dcérou bol aj napriek uzavretiu rodičovskej dohody neskôr komplikovaný, nakoľko mal. L. nemala vždy vôľu sa s otcom stretávať. Dôvodom bolo negatívne správanie otca voči žalovanej a jej rodičom, teda a starým rodičom mal. L.. Žalobca v konaní nepredložil dôkazy, ktorými by preukázal opak, súd preto tieto tvrdenia žalovanej a svedkyne vyhodnotil ako pravdivé. Z dokazovania je však zrejmé, že dcéra mala v podstate pozitívny vzťah k obom rodičom, citovo bola orientovaná na starú mamu - matku žalovanej, ktorej sa zdôverovala viac ako rodičom. Matka svoju dcéru veľmi milovala, napriek tomu pre jej psychické problémy jej vzťah k dcére vyústil do skutku, ktorý je základom tohto nároku.

47. Napriek všetkým udalostiam, ktoré za trvania manželstva a po rozvode medzi rodičmi mal. L. a medzi nimi a maloletou udiali, súd v závere konštatuje, že tieto udalosti nemali priamy vplyv na skutok, ktorý žalovaná dňa 15. 2. 2022 vykonala. Skutok bol ovplyvnený, čo vyplýva zo znaleckého dokazovania (znalecký posudok č. 26/2022 U. A. U. - O., MBA z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, znalecký posudok č. 44/2022 R. V. N. z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých) a z odôvodnenia rozsudku v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 7Tk/2/2022, zlým zdravotným, konkrétne psychickým stavom žalovanej a došlo k nemu v období šíriaceho sa ochorenia COVID - 19, čo malo tiež podstatný vplyv na posudzované udalosti.
To však neospravedlňuje skutok, ktorého sa žalovaná dopustila, a preto tak, ako správne uvádza žalobca, je zodpovedná za tento čin a za stratu milovanej osoby - jedinej dcéry žalobcu a žalovanej.

48. Ako bolo vyššie uvedené, žalobca sa domáha voči žalovanej náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá spočíva v strate milovanej osoby - jeho jedinej dcéry, a to titulom porušenia jeho práva na súkromný život s poukazom na to, že aj keď s maloletou nežil v spoločnej domácnosti, plnil si svoje otcovské povinnosti a snažil sa s dcérou stretávať. V danom prípade ide o úmrtie blízkeho človeka, čo je stratou, ktorú ani pri

najväčšej vôli nemožno ničím nahradiť. Žalobca stratou svojej jedinej dcéry prišiel o vlastný citový život k jedinému členovi svojej blízkej rodiny, na ktorý má právo každá ľudská bytosť. Uvedené skutočnosti predstavujú vážnu nemateriálnu ujmu pre rozvoj a naplňovanie osobnosti žalobcu, a preto táto ujma je v danom prípade kvalifikovaná ako ujma na osobnostných právach. Citovou ujmou v širšom slova zmysle vo všeobecnosti rozumieme buď prežívanie nepríjemných citov, čiže citovú ujmu v užšom slova zmysle, alebo neprežívanie citov príjemných, čiže citovú stratu. V danom prípade ide o citovú stratu, keďže žalobca ako otec maloletej dcéry prišiel o jej lásku a radosť s ňou prežívanú. Z dokazovania v trestnom konaní však možno konštatovať, že žalobca ako pozostalý utrpel aj citovú ujmu v užšom slova zmysle, a to pocit smútku a šoku zo smrti maloletej dcéry, už aj vzhľadom na spôsob, akým maloletá prišla o život.

49. Z vyššie popísaného dokazovania súd vzal v tomto konaní za preukázané, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je oprávnený a dôvodný. Maloletá L. bola jedinou dcérou žalobcu, ktorý úplne a definitívne stratil možnosť viesť s ňou ďalší rodinný a súkromný život. Následky sú trvalé a neodstrániteľné a ochudobnenie v citovej oblasti nenapraviteľné. Na základe takto zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci súd vzal za jednoznačne preukázané, že žaloba žalobcu je čo do nároku dôvodná.

Výška požadovanej sumy:

50. Pri stanovení výšky peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy musí súd prihliadnuť na: a) závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušenia práva došlo, a to k naplneniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, b) na požiadavku nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie.
Preto určujúcimi parametrami proporcionálne spravodlivého zadosťučinenia je:1/ atribút primeranosti (tento atribút je rozhodujúce kritérium priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie) a2/ proporcionalita, výška peňažnej satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu likvidačne. Pre rozhodovanie je však vždy dôležité zváženie individuálnych okolností prípadu.

51. Na strane poškodeného (pozostalej osoby) je významná najmä- intenzita a kvalita jeho vzťahu s usmrteným: Pre určenie výšky tejto relutárnej náhrady je kvalita i charakter vzájomného vzťahu medzi pozostalou osobou a usmrtenou osobou kľúčová. Vzájomný vzťah je významný preto, že strata milovanej osoby zasiahne pozostalého neporovnateľne citlivejšie ako strata príbuzného, ku ktorému má vzťah neutrálny, či dokonca negatívny. Psychická bolesť zo straty veľmi blízkeho človeka je často vnímaná ako neznesiteľná, pociťovaná i fyzicky, obmedzujúca ostatné aktivity pozostalého, mnohokrát prerastajúca až do duševného ochorenia;- vek usmrteného a vek pozostalých: Zohľadnenie veku usmrtenej osoby má zas diferencovať medzi jednotlivými prípadmi straty blízkej osoby, nakoľko inak je prežívaná strata dieťaťa jeho rodičmi, inak strata rodiča jeho maloletými deťmi, inak strata rodiča jeho plnoletými deťmi, a inak strata osoby dôchodkového veku jej vnúčatami.
- ďalším kritériom je existenčná a hmotná závislosť pozostalého na usmrtenej osobe.

52. Na strane osoby zodpovednej (pôvodcu zásahu, škodcu) je nutné prihliadať na- celkový postoj zodpovednej osoby k škodovej udalosti (napr. prejavená ľútosť, ospravedlnenie adresované pozostalým, dobrovoľná náhrada škody pozostalým): Postoj škodcu môže podstatným spôsobom ovplyvniť vnímanie ujmy pozostalými, ústretové správanie, ospravedlnenie alebo prejavená ľútosť škodcu môžu zmierniť dopady nemajetkovej ujmy, naopak jeho ľahostajnosť, arogancia či vyjadrená bezcitnosť môže ujmu pozostalých osôb ešte prehĺbiť. V obmedzenom rozsahu treba prihliadať i na majetkové pomery pôvodcu zásahu, ktoré sú významné len z toho hľadiska, aby bola daná možnosť reálneho uspokojenia priznaných nárokov a aj v tom zmysle, aby uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu nemala pre škodcu doživotné likvidačné následky a jeho majetkovou likvidáciou neznemožňovala mu viesť znesiteľný a ľudsky dôstojný život. Majetkové pomery osoby zodpovednej nie sú totiž rozhodujúcim hľadiskom pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy a tvoria len jednu z viacerých vyššie spomínaných okolností, na ktoré súd pri rozhodovaní prihliada.

53. Čo sa týka výšky požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, súd vzhľadom na zistené skutkové okolnosti a vyhodnotenie dokazovania, považuje náhradu vo výške 25.000,- EUR za primeranú. Pri určení tejto výšky súd prihliadal na to, aby priznaná suma nepôsobila na žalovanú likvidačne a zároveň,

aby nebola prostriedkom bezbrehého obohatenia na strane žalobcu. Súdom určená výška je primeraná už aj vzhľadom na tú okolnosť, že žalovaná bola za svoj skutok adekvátne potrestaná odsúdením na 17 rokov odňatia slobody, takže za svoj skutok, teda za smrť maloletej dcéry L., nesie plnú zodpovednosť. Zároveň súd prihliadal na to, že žalobca mal po rozvode s maloletou L. komplikovaný vzťah. Aj keď sa snažil s ňou stretávať, jeho správanie pôsobilo na maloletú L. negatívne, čo malo za následok, že sa odmietala s ním pravidelne stretávať. Na druhej strane nemožno súhlasiť s obranou žalovanej, ktorá navrhuje žalobu zamietnuť v celom rozsahu, a to z dôvodu, že nemá žiadne finančné prostriedky a s tvrdením, že skutok, ktorý vykonala, bol následkom správania žalobcu, ktorý mal zapríčiniť aj rozvod. Takéto tvrdenia zo strany žalovanej sú pre určenie výšky finančného odškodnenia irelevantné. Nemôže na nich súd prihliadať, nakoľko, ako už bolo vyššie konštatované, skutok sa stal, žalobca prišiel o svoju jedinú dcéru, a preto má nárok na finančné odškodnenie zo strany žalovanej.
54. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy súd prihliadal aj na to, že podľa rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 19. 3. 2024 bol dňa 4. 4. 2024 žalobca vyplatený titulom odškodnenia obete trestného činu v súvislosti s uvedeným konaním žalovanej sumou 16.150,- EUR. S poukazom na túto výšku odškodnenia sa súdu javí, že žalobcom požadovaná suma 83.850,- EUR s prísl. by bola neprimeraná a zároveň vzhľadom na finančné pomery žalovanej by bola nevykonateľná.
Na druhej strane však nie je dôvodná námietka žalovanej, že nemá žiadne finančné prostriedky, nakoľko z dokazovania vyplynulo, že tieto nadobudla odpredajom bytu, ktorý po rozvode nadobudla do výlučného vlastníctva a aj keď žalovaného určitou sumou ešte pred odpredajom bytu vyplatila, vzhľadom na hodnotu bytu, za ktorý bol následne odpredaný, je zrejmé, že určité finančné prostriedky jej zostali. Je pritom nepodstatné, že tieto sú podľa vyjadrenia žalovanej v dispozičnej sfére jej rodičov.

55. Pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy súd zároveň vychádzal z doterajšej platnej právnej judikatúry súdov Slovenskej republiky, k čomu príkladne vymenováva niektoré napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/127/2013 z 11. 2. 2016, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/19/2010 z 25. 2. 2010 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/348/2015 z 15. 11. 2016, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo/2094/2007, ako aj z výkladu k § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zákon nevymedzuje hranicu pri určení výšky finančného zadosťučinenia v peniazoch. Zadosťučinenie musí byť primerané, z čoho vyplýva, že určenie výšky sa stáva predmetom voľného uváženia súdu, ktoré sa opiera o konkrétne a preskúmateľné hľadiská toho-ktorého prípadu.

56.Na základe vyššie spomínaných kritérií a vyslovených úvah súd dospel k záveru, že súdom priznaná náhrada nemajetkovej ujmy napĺňa všetky atribúty adekvátnosti a nevybočuje z medzí, ktoré možno definovať ako zodpovedajúce rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít.
Priznaná výška nemajetkovej ujmy tak, ako je určené vo výroku tohto rozsudku, sa súdu javí primeraná okolnostiam posudzovaného prípadu. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

57. Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

58. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

59. Podľa § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

60. Čo sa týka žalobcov požadovaných úrokov z omeškania zo žalovanej sumy, súd v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS443/2022-43 z 11.05.2023, v ktorom ústavný súd na základe ústavnej sťažnosti posudzoval uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/339/2021 z 31.01.2022. Ústavný súd SR v rámci poznámky v tomto náleze III. ÚS 443/2022-43 uviedol nasledovné: „Aj keď sa nález ústavného súdu len okrajovo dotkol úrokov z omeškania z náhrady za nemajetkovú ujmu, dá sa povedať, že sa v tomto smere stotožnil s názorom najvyššieho súdu. Aj podľa nás sa musí zásadne zmeniť prístup všeobecných súdov k zhodnoteniu plynutia času

v neprospech škodcu tak, ako je to v ostatných záväzkovoprávnych vzťahoch. Náhrada nemajetkovej ujmy poškodenému bude totiž efektívne chrániť jeho základné právo podľa článku 46 ods. 3 ústavy len vtedy, ak mu bude táto náhrada poskytnutá v čo najkratšom čase po jej vzniku. Čím viac sa bude tento okamih poskytnutia náhrady vzďaľovať od okamihu jej vzniku, tým viac bude poškodený pociťovať túto ujmu ako nespravodlivú a zároveň bude nadobúdať oprávnené presvedčenie, že súdy chránia štát, ktorý protiprávne zasahuje do jeho súkromia. Odopretím úrokov z omeškania od vzniku nároku sa inštitút náhrady nemajetkovej ujmy poškodenému stáva "bezzubým ", lebo umožňuje povinnému škodcovi, aby sa úspešne, bez akejkoľvek sankcie, vyhýbal splneniu si svojej povinnosti podobne, ako v tejto veci. Omeškanie škodcu splnením povinnosti nahradiť ujmu, znižuje mieru kompenzačnej funkcie odškodnenia. Neskoré plnenie nepredstavuje ani plnú náhradu, a preto je potrebné ju vyvážiť priznaním úrokov z omeškania konania.“
Nárok na zaplatenie úrokov z omeškania žalobcovi vzniká odo dňa nasledujúceho po dni, čo povinného vyzval na plnenie, ak tak neurobil, tak odo dňa nasledujúceho po dni, kedy mu bola doručená žaloba

61. Žalobca si v tomto konaní uplatnil úrok z omeškania zo žalovanej sumy, a to od 31. 5. 2023, teda odo dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/37/2023, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Košice I, a to vo výške 9 % ročne.
Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne z priznanej sumy z dôvodu, že žalobca sa svojho nároku nedomáhal predžalobnou výzvou, takže má nárok na úrok z omeškania odo dňa doručenia žaloby, ktorá bola žalovanej doručená dňa 27. 1. 2025. K uvedenému dátumu bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 3,15 %, takže pri navýšení o 5 percentuálnych bodov má žalobca nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne z priznanej sumy. V prevyšujúcej časti žalobcom navrhovaných úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

62. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

63. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 C.s.p., nakoľko vzal za preukázané, že u žalovanej, ktorá v konaní nebola úspešná, sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré ju súd k náhrade trov konania voči žalobcovi, ktorý túto náhradu požadoval, nezaviazal.

64. Vychádzal zo zistení, že žalovaná bola predmetným trestným rozsudkom odsúdená na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 17 rokov a bola zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Toho času, že pracuje v D. O. s mesačným príjmom 470,54 EUR. Podľa uznesenia Mestského súdu v Košiciach sp. zn. 7Tk/2/2022 je povinná nahradiť odmenu a hotové výdavky uhradené ustanovenému obhajcovi štátom vo výške 6.185,60 EUR, ktoré jej bolo povolené splácať mesačne po 30,- EUR. Podľa jej vyjadrenia, po odpočítaní mesačných nákladov a výdavkov jej zostáva 68,53 EUR. V konaní žalobca ani žalovaná nepredložili relevantné dôkazy, z ktorých by súd zistil, akými financiami disponuje aktuálne žalovaná z kúpnej ceny za odpredaj bytu, nakoľko ten realizovali jej rodičia. Je však zrejmé, že okrem sumy 16.000,- EUR - refundácia odškodnenia štátom žalobcu, iné výdaje žalovaná po vzatí do väzby nemala, je teda zrejmé, že isté finančné prostriedky z odpredaja bytu jej zostali. Tie však žalovaná bude musieť použiť na zaplatenie žalovanej sumy, a preto sa súdu javí spravodlivé aj vzhľadom na dĺžku trestu, ktorý si žalovaná odpykáva, kedy nemá možnosť zabezpečiť si ďalšie finančné prostriedky, aby ju súd k náhrade trov konania nezaviazal.
Uvedené rozhodnutie nebude mať negatívny majetkový dopad na žalobcu, nakoľko ten je zamestnaný, je vlastníkom bytu a od smrti maloletej L. nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť a pre toto konanie nežiadal pridelenie bezplatného právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP , ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.